

Moby Dick

Forfatter
Herman Melville

Iscenesættelse
Camilla Kold Andersen

Scenograf
Freya Sif Hestnes

Lysdesign
Mia Willett

Lyddesign
Rune Abel Aagaard

Oversættelse
Flemming Chr. Nielsen

Forestillingsleder
Erik Lund

Scenemester
Mads Maybom

Instruktørassistent
Frederikke Hooge

Scenografiassistent
Frederikke Krogh

Medvirkende
Bolette Nørregaard Bang
Martin Ringsmose
Østen Borre Simonsen

Sceneteknik
Kry Balslev, Vladimir El Baz,
Nicklas Clemmensen, Bent
Jakobsen, Tobias Fabian Langkilde,
Mads Maybom, Brian T. Rise, René
Thorsen

Malersal
Karsten Legård, Rikke Wilkenschildt

Lysafdeling
Kasper Daugberg, Kim Fletting,
Sune Blach Granberg, Andrew
Tristram, Mia Jandje Willett

Lydafdeling
Rune Abel Aagaard, Aske
Bergenhammer Hoeg,
Kristian Berg

Forestillingsledere
Naja Hvid Brimer, Erik Lund,
Katrine Madsen, Pia Obel Rose

Suffli og produktionsassistent
Winnie Arnum Handberg

Frisørleder
Helle Denhardt

Frisør / sminkør
Nanna Lindholm, Nanna Roman

Leder af kostumeafdelingen
Helene Billingsøe

Skræddersal
Emma Lundhede Christensen
(elev), **Conni Idskov Jensen, Dorthe**
Juul Rasmussen, Anne Remien,
Katrine Thorup (praktikant)

Påklæder
Jara Alaalexandra El Baz, Theresa
Breitenstein

Driftsmedarbejdere
Henrik Christensen
Mads Mølvadgaard

Rengøring
Meladee Alarcon, Ninna Jacobsen,
Marianne Dahl Nielsen,

Produktionsleder
Torben Omann Sørensen

Produktionschef
Troels Dahl

Forhuschef
Laura Marie Lauritsen

Forhusansvarlig
Alberte Husted Echers

Markedschef
Rebecca Green Cupido

Erhvervs- og sponsorchef
Tine Wammen

Salg og marketing
Rebekka Andreassen, Henrik
Korgaard, Malou Jensen, Hanne
Thellufsen, Casper Østergaard
Thomsen

Chefdramaturg
Jens Christian Lauenstein Led

Dramaturg og planlægningschef
Kjersti Hustvedt

Administrationsafdeling
Jesper Kirstein Jørgensen, Helene
Pilgaard Mortensen, Heidi Mærsk,
Anne Colding Sund

Økonomi- og administrationschef
Charlotte Hedin

Teaterdirektør
Hans Henriksen

Aalborg Teaters bestyrelse
Inger Askehøve (Formand)
Henriette von Platen-Hallermund
Sara Topsøe-Jensen
Erik Lund
Jesper de Neergaard
Rasmus Thomsen Ingstrup

Foto
Allan Toft

Forlag
Forlaget Bindsløv

Tryk
BASIS•TRYK & SKILTE
NORDCOLOR • BRØNDERSLEV BOGTRYKKERI
– design og grafisk produktion

I hvalens verden

Af Jens Christian Lauenstein Led

Det er en af hovedhjørnestenene i verdenslitteraturen, vi her sætter på scenen, når vi byder velkommen til en forestilling baseret på Herman Melvilles *Moby Dick eller Hvalen* fra 1851. Det tog Melville halvandet år at skrive romanen, og den blev ikke nogen succes, hverken kommercielt eller blandt sin samtids litterater og anmeldere. Faktisk var romanen helt ude af markedet ved forfatterens død i 1891. Men i forbindelse med Melvilles 100-årsdag i 1919 blev den genopdaget, og værket anses i dag for at være en klassiker og som en af de store amerikanske romaner.

Romanens fortæller er sømanden Ismael, der tager hyre på skibet Pequod, som med kaptajn Akab i spidsen sætter ud for at finde og dræbe kastelothvalen, albioen Moby Dick. Netop denne hval har på et tidligere togt kostet Akab hans ben, og kaptajnen er nu optændt af hævnørst og driver indædt skib og besætning i sin grænseløse hvaljagt. Igennem romanen følger vi, via Ismaels beretning, hvordan besætningen konstaterer, at de sejler med en kaptajn, der bliver så besat af tanken om at finde og dræbe Moby Dick, at de bliver bekymrede for hans mentale helbred. Et besætningsmedlem bliver syg, og der bygges en kiste til ham. Omsider finder man hvalen og gennem en kamp over flere dage ender Moby Dick med at tilintetgøre både Akab, skib og hele besætningen. Kun Ismael overlever,

idet han driver væk i kisten, der ikke nåede at komme i sin tiltænkte anvendelse.

Undervejs i den meget lange roman lader forfatteren sin fortæller drive langt ud i et utal af diskurser, beretninger, filosofiske refleksioner, halvvidenskabelige afhandlinger om og kortlægninger af de forskellige, dengang kendte arter af hvaler med meget mere. *Moby Dick* er i den forstand meget mere end sin handling, allermest er den et grandios og myldrende værk fyldt med sprækker af symbolik, endeløse digressioner, ubehag og overtro, mening og meningsløshed. Samtidig er hvalen Moby Dick og jagten på den en subtil metafor for Amerikas (og resten af verdens) bestandige kamp for at erobre og betvinge den vilde og ubetvingelige natur. Havet, de største dyr, den uendelige prærie mod vest – alt sammen var og er forhindringer, som det moderne menneske søger at overvinde i kampen for stadig større velstand. At kampen i *Moby Dick* ender fatalt fremstår i vor tid som profetisk tale: Vi ser nu klarere og klarere, at vores betvingelser har været så effektive, at de nu truer os selv.

Iscenesættelsen af Melvilles mesterværk er hos os henlagt til et moderne, naturhistorisk museum. Her skal der snart åbne en udstilling om det maritime. Tre uspecificerede personer har søgt hen i den del af museet, der skal handle om hvaler

og hvalfangst, fordi de søger en slags mening, noget ubestemmeligt. De er klædt som sømænd fra midten af det 19. århundrede, og de deler en række betragtninger og overvejelser med hinanden, og det kommer selvfølgelig alt sammen fra Melvilles hhv. Ismaels vildveje, lange indskudte bemærkninger og iagttagelser. De leder efter en løsning, en mening, og på den måde deler de tre skæbne med Ismael, som i romanen åbner med en tilståelse, der står som overskrift for både Melvilles mesterværk og vores forestilling.

Når jeg kan mærke, at jeg er ved at få et dystert drag om munden, når det er regnvåd november i min sjæl, når jeg uvilkårligt standser op foran ligkistemagasiner og slutter mig til ethvert ligtog, jeg træffer på, og især når mit tungsind får sådan et tag i mig, at det kræver en stærk moral ikke med fuldt overlæg at gå ud på gaden og systematisk slå hatten af folk – ja, da finder jeg det på høje tid snarest at stikke til søs. Det er nu min erstatning for en pistol og en kugle.